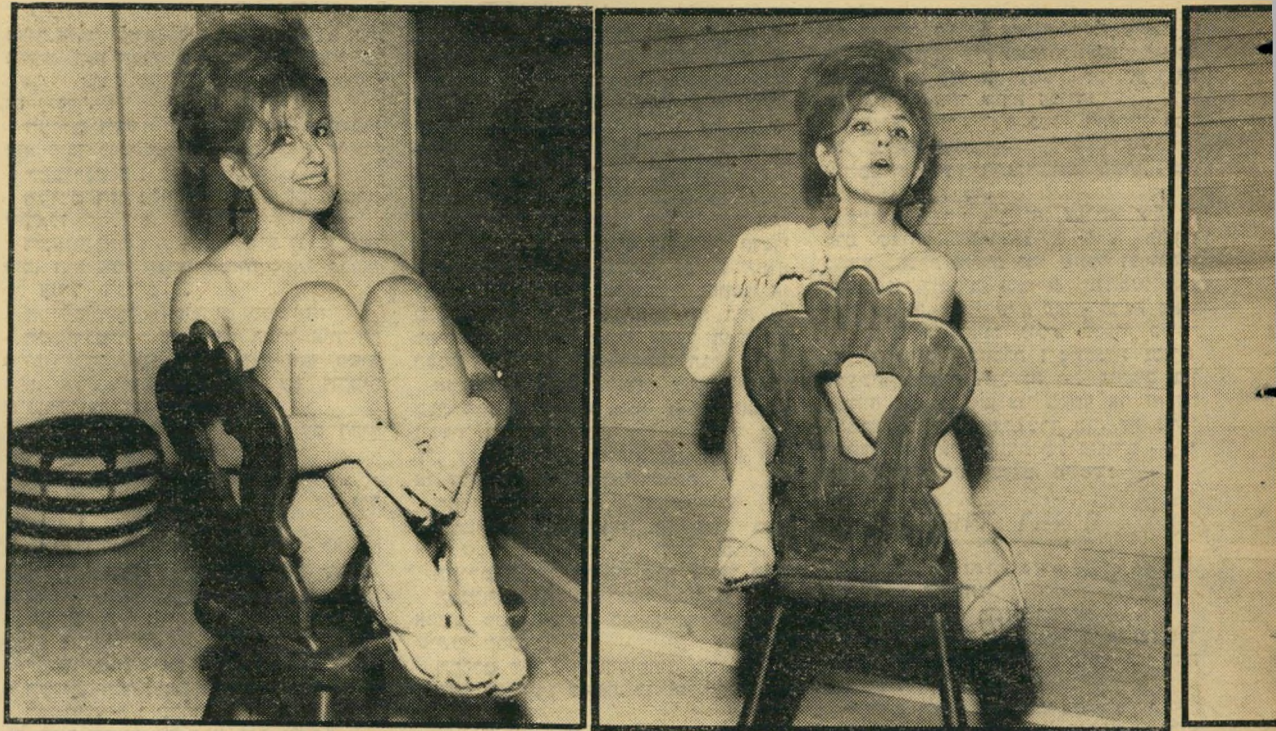

רטים הנסתרים על פרשתה ושופכת עליה אור חדש לגמרי

ט מגרמוניה... שאין בכוונתי לקיים איתו יחסים, מלבד עסקיים... שלא אעזוב את בעלי..."

הסטודנטית: אחר-כך לקחו את כל הפרוצות שאיתם הושיבו אותי, וגבו מהן עדויות.

על מה העידו הפרוצות?

העולם הזה: על מה?
הסטודנטית: על מה שאני אמרת.
העולם הזה: בבית-הסוהר?
הסטודנטית: כן, בבית-הסוהר. אני הייתי באבוכי. הייתי רק בבית-המעצר, לא בבית-הסוהר.

העולם הזה: מה הן טענות?
הסטודנטית: קרה שם דבר מעניין. בי חלק הראשון של העדויות שלהן הווכחו דברי כפי שנאמרו. זה היה הסיפור שסיפרתי בדיוק כפי שקרה. אבל כעבור כמה זמן ראיתי פתאום עדות שניה, תוספת. ואז היו שם סיפורים.

העולם הזה: למשל?
הסטודנטית: למשל, אחת טענה דבר כזה: שאני אמרתי שאני מורה, ואחר-כך עבודה אני באה הביתה, רוחצת את הילדה, ונותנת לה לאכול, מכניסה אותה למיטה ויוצאת לכביש לעשות כסף.

העולם הזה: טענו שאת אמרת את זה בבית-המעצר?

הסטודנטית: כן, ושעשיתי כסף בכביש בשביל לקנות לי בגדים. ואומנם הייתי לבר שה בחליפה של מאתיים וחמישים לירות.

העולם הזה: בבית-המעצר?
הסטודנטית: כן, בבית-המעצר. הם טענו שאני לבושה ככה, משהו יוצא מן היד כלל, עם כובעי-פרווה, חליפה של מאתיים וחמישים לירות, וכל פריט עלה איזה הון תועפות. וכל זה בזמן שהחליפה היתה חליפת אתא.

העולם הזה: כמה היא עלתה?
הסטודנטית: שווה לכל נפש. עולה מאה לירות. יחד עם חולצה מתאימה מאה שבע עשרה. והכובע הוא לא פרווה, אלא אורלון. רק עושה רושם של פרווה. אבל אני לא אשמה.

הגברים מתוך הפינקס

העולם הזה: כל העדויות של היצאניות התייחסו, אם כי, לבית-המעצר? האם לא היתה שם עדות של יצאנית שטענה שהכירה אותך מקודם?

הסטודנטית: לא!
העולם הזה: אף אחת?
הסטודנטית: לא, אף אחת.
העולם הזה: או מה יש לנו? בינתיים יש לנו הפושע, יש לנו דוידוביץ, יש לנו יצאניות שהיו איתך בבית-המעצר. מה עוד? האם היו עוד גברים, באותו תיק, שטענו שקיימו איתך יחסים?
הסטודנטית: כן.
העולם הזה: האם היו ביניהם גברים

שבוע אירע אחד המאורעות החמורים ביותר בתולדות המישפט הישראלי. ירע זה נגע למשפט הפלילי, שנערך נגד הסטודנטית ציפורה קוסטקובסקי. עורך בצדק עניין ציבורי רב, מפני שהיה מעורב בו קציני-משטרה. יוזמת המשטרה, נסתים משפט זה במפתיע, ללא בירור ממש, הרחק מעיני צבור. המשפט נערך לפי נוהל בלתי-רגיל ומוזר, בתאריך שלא נקבע לו, כשעה קדמת שאינה רגילה לשמיעת משפטים. הוא עמד בסימן עיסקה בין הצדדים. יבוע המשטרה ביקש לזכות את הסטודנטית משני פרטי-האישום העיקריים – זול לזנות ושומטות למטרות בלתי-מוסריות. הסטודנטית הודתה ב"איום על טר", ועל כך קיבלה עונש קל ביותר, לפי בקשת המשטרה עצמה.

הג זה פסול מכמה בחינות ציבוריות. בין השאר: הוא מנע בירור משפטי של פרשה שבה היו מעורבים מוסדות-שלטון, עוררה בציבור חששות רבים ושמועות שונות.

עוד לפני שהוגש כתבי-האישום, ניצל דובר המשטרה את מישרתו כדי סור לעתונות הודעות שהטילו בסטודנטית דופי רב, החשידו אותה כיצאנית צועית והשחירו את אורח-הייה בעבר ובהווה. דווקא לגבי סעיפי-אישום אלה קשה עתה המשטרה לזכות את הנאשמת.

אחרי מתן פסק-הדין, שזיכה את הסטודנטית מסעיפי-אישום אלה, מסר גובע המשטרתי לעתונות הודעה בה קבע שעלי-ידי ההודאה בסעיפי-האישום זלישי הודתה הסטודנטית, למעשה, בכל גירסת המשטרה – היינו גם בפרטי-אישום שהמשטרה עצמה ביקשה לזכות בהם את הנאשמת. בכך הוסיפה ושמרה הטא על הטא, והמשיכה במסעיפה-השמצה.

אור תופעות פסולות אלה, ביקש "העולם הזה" את הסטודנטית להעניק לו יון בלעדי מפורט, לבירור כל הנקודות. ציפורה קוסטקובסקי נענתה לבקשה הראיון, שהוקלט ברשמי-קול, מתפרסם להלן במלואו, ללא שום השמטות, והוא ידאי אחד המיסמכים המרתקים ביותר מסוג זה שפורסמו אי-פעם בישראל.

פרטים נוראים על יחסים

הסטודנטית: כן. אבל הוא אמר שהוא נתן את זה בתור הלוואה מפני שהוא קיווה שאני אהיה הידירה שלו הקבועה.

העולם הזה: טוב, יש לנו הפושע, ויש לנו סוכן-הפיצויים דוידוביץ.
הסטודנטית: הוא העיד במשטרה שהוא בא איתי ביחסים מיניים.

העולם הזה: תמורת תשלום?
הסטודנטית: לא תמורת תשלום. תמורת המישה-עשר האלף על החשבון. העדויות תיארו בפרטי-פרטים יחסים שלא היו מעולם, ולא יכלו להיות מעולם.

העולם הזה: למשל?
הסטודנטית: פרטים אימים, שרק אדם שהגיע לשפל המדרגה מכל הבחינות יכול לתאר. שאי-אפשר אפילו לדבר על דבר כזה.
העולם הזה: רק כדי לקבל מושג, לאיזה סוג של דברים את מתכוונת? פרטים על יחסי-מין?
הסטודנטית: כן, כן.
העולם הזה: מי עוד יש לך שם בתיק הזה?

הסטודנטית: רגע, רגע, זה הולך ככה: אז נתתי לו הת-ופעמיים הוא ביקש לנסח את זאת, היות ובפעם הרא-ימה היה לו שאולי מבחינה משפטית אני אוכל להתחמק לו את הכסף חזרה.

אחרי שניסחתי לו בפעם השניה, זה היה בסדר. כתבתי תזויר לו בתשלומים של חמש מאות לירות לחודש.

העולם הזה: לשם מה היתה הלוואה?

הסטודנטית: לצורך קניית דירה. ושאני אחזיר לו את ה-תשלומים של חמש מאות לירות לחודש. ושעבוד באותו

העולם הזה: אבל האם את לא חשדת שכוונותיו לא היו מסחריות? אם אדם מציע לבחורה גם שתופות, גם הלי-זאת גדולה...

הסטודנטית: כן. אבל אני אמרתי לו שאני נשואה, וש-בפרדתי מבעלי, אבל חזרתי אליו, ושאין בכוונתי לעזוב לו והדגשתי פעמים רבות שאין בכוונתי לקיים איתו י-חסיים מלבד עסקיים. כמה פעמים אני חוזרת על זה.

העולם הזה: הוא טען במשטרה משהו אחר.

הסטודנטית: משהו לגמרי אחר.
העולם הזה: מה הוא טען? שזו הלוואה, או שהכחיש אפילו ל-לוואה? האם טען שזה תשלום?

הסטודנטית: הוא לא יכול היה להכחיש, מפני שהיתה לו י-בבות שלי.
העולם הזה: אז הוא הסכים שזו הלוואה?

"... טענו שעשיתי כסף..."

שאת היכרת?
הסטודנטית: היו ביניהם גברים שאני היכרתי. אבל לא באתי איתם ביחסי...
העולם הזה: מתוך הפינקס?
הסטודנטית: כן, כן. היו כאלה שמתוך סיבות שונות החליטו לסדר אותי.
העולם הזה: להתנקם בך?
הסטודנטית: להתנקם בי, כן.
העולם הזה: דוגמה, דוגמה אחת, בלי שם.